

Begræns Israel, ellers er vi fortabte

Verden ser til, lammet, mens Israels ukontrollerede magt spiraler ud i en hvirvel af vold, der udfordrer selve fundamentet for international ret og moral. I 20 måneder har Gaza været et slagtehus, og nu strækker Israels aggression sig ud over, idet de uden straf krænker FN-chartret. Hvis menneskeheden fejler denne prøve, er vi alle fortabte.

Menneskehedens fiasko i at begrænse Israels dræberrus

Israels ubarmhjertige kampagne i Gaza, der har varet i næsten to år, står som et monument over menneskehedens manglende evne til at handle. Over 54.000 palæstinensere er blevet dræbt, 90% civile, med 2,3 millioner fordrevne og 90% af infrastrukturen ødelagt. Denne vold, blottet for proportionalitet eller tilbageholdenhed, krænker international humanitær ret. Alligevel har globale reaktioner været lunkne, med gentagne ignorerede opfordringer til våbenhvile. Den eneste våbenhvile, der blev forhandlet i begyndelsen af 2025, blev hurtigt opgivet, da Israel genoptog sin offensiv og afviste fred direkte. Denne afvisning understreger en farlig straffrihed, styrket af urokkelig vestlig støtte.

Ulovlige angreb på nabolande

Israels aggression strækker sig ud over Gaza og retter sig mod nabolande i uprovokerede og ulovlige angreb, der krænker artikel 2(4) i FN-chartret. Operation Rising Lion i juni 2025 ramte Irans Natanz-atomfacilitet, missilbaser og IRGC-kommandører og dræbte mest civile. Denne handling, globalt fordømt som aggression, mangler retfærdiggørelse under international ret. Ligeledes har angreb på Syrien, Libanon og Yemen eskaleret regional ustabilitet, alt sammen uden bevis for en overhængende trussel. Disse handlinger er en del af et mønster af statsterrorisme, som menneskeheden ikke har formået at begrænse.

Afvisning af våbenhviler og forræderi fra Witkoff

Israels afvisning af alle opfordringer til våbenhvile, inklusive den, der blev forhandlet i 2025, fremhæver dets foragt for fred. Den amerikanske udsending Steve Witkoffs dobbeltspil undergraver yderligere tilliden. I maj 2025 narrede Witkoff Hamas til at frigive den israelsk-amerikanske krigsfange Edan Alexander ved at love hjælp og en våbenhvile, der aldrig blev til noget. Dette forræderi fratog ikke kun Amerika sin legitimitet som neutral forhandler, men afslørede også de manipulative taktikker, der blev brugt til at opretholde Israels militære fordel, hvilket efterlod palæstinenserne uden en levedygtig vej til fred.

Historisk arv af zionistisk vold

Historisk set er Israels handlinger rodfastet i en arv af vold, der begyndte med det zionistiske oprør mod britisk styre i 1940'erne. Irgun og Lehi brugte terrorisme til at fordrive

britiske styrker og etablere en jødisk stat, hvor de massakrerede palæstinensiske landsbyer som Deir Yassin i 1948, hvor 107 civile blev dræbt. Årtier med besættelse, bosættelsesudvidelse og vold fulgte, hvilket kulminerede i Hamas' fremkomst som en reaktion på denne terror. Denne cyklus af vold, opretholdt af forskellige standarder for statslige og ikke-statslige aktører, afspejler menneskehedens kamp for at begrænse indenlandske monarkier.

Ulighed i konsekvenser for statslige og ikke-statslige aktører

Uligheden i konsekvenser for statslige versus ikke-statslige aktører er en iøjnefaldende fiasko i international ret. Hamas' angreb den 7. oktober 2023 betegnes som terrorisme, men Israels langt større civile tab undgår denne betegnelse på grund af statsimmunitet. Denne dobbeltstandard afspejler historiske bestræbelser på at begrænse monarker, hvor guddommelig ret engang beskyttede herskere mod ansvar, indtil revolutioner og juridiske reformer krævede lighed for loven. ICC's arrestordrer mod Netanyahu og Gallant for krigsforbrydelser i Gaza er ikke håndhævet, og FN's Sikkerhedsråds fiasko, på grund af amerikanske vetoer, lammer yderligere global handling.

Fiasko i ICC og FN's Sikkerhedsråd

ICC's manglende evne til at håndhæve arrestordrer mod Netanyahu og Gallant, på trods af klare beviser for krigsforbrydelser, og Sikkerhedsrådets lammelse på grund af amerikanske vetoer fremhæver den systemiske bias til fordel for statslige aktører. Denne magtesløshed undergraver selve fundamentet for international ret, et fundament, som menneskeheden må genopbygge for at overleve. Israels handlinger, ubremset af disse organer, fortsætter med at eskalere og kræver akut reform.

Atomær overlegenhed og afvisning af at efterkomme

Israels atomære overlegenhed tilføjer endnu et lag af fare. Ved at stjæle højt beriget uran fra USA i 1960'erne og nægte at underskrive ikke-spredningstraktaten blev Israel en atommagt uden for internationalt tilsyn. Dets anslåede 90-400 sprænghoveder udgør en eksistentiel trussel, især Samson-optionen, en doktrin om atomær gengældelse som sidste udvej. Denne afvisning af at tillade IAEA-inspektioner forværrer regional ustabilitet, da naboer reagerer.

Irans ret til gengældelse og Israels sårbarheder

Iran har under artikel 51 i FN-chartret ret til selvforsvar efter Israels ulovlige angreb. Dets gengældelse i juni 2025, hvor 100-300 missiler blev affyret, gennembrød Israels forsvar og afslørede sårbarheder i Arrow 2/3-systemerne. Irans forberedelser, med et lager på over 3.000 missiler og hypersoniske evner, antyder, at Israel kan løbe tør for interceptorer inden for uger, et scenarie støttet af estimater af begrænsede reserver. Denne eskalation fremhæver risikoen ved ukontrolleret israelsk aggression.

Pakistans atomære afskrækkelse

Pakistans løfte om atomær gengældelse, hvis Israel iværksætter et atomangreb mod Iran, indfører en afskrækkelsesdynamik, der potentielt kan afværge en katastrofe, men også øger risikoen. Med 160-190 sprænghoveder og Shaheen-III-missiler kan Pakistan målrette Israel, hvilket understreger det brinkmanship, menneskeheden står over for. Denne atomære patsituation kræver, at vi opretholder moralske og juridiske principper, selv på bekostning af konflikt.

Konklusion: En prøve for menneskeheden

Israels handlinger og straffrihed er en prøve for menneskeheden. Vi må opretholde international ret, handle retfærdigt og ikke give efter for statsterrorisme, selv hvis det betyder at konfrontere Samson-optionen. En verden, der falder til barbari, hvor statsterrorisme regerer ukontrolleret, er værre end en atomkrig. Begræns Israel, ellers er vi alle fortabte.